Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fiți gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XIV nr. 23 (911) * miercuri 5 iunie 1963 * 8 pag. 30 bani

Al doilea examen

Zilele acestea sînt pentru voi, dragi copii, zile de adevărată sărbătoare. Examenele de absolvire la care vă prezentați stăpîni pe cunoștințele voastre constituie o încununare a muncii și străduințelor depuse de-a lungul celor 7 ani de studiu.

Acum, cînd scriu aceste rînduri, mă gîndesc și la copilul meu, Costel, care, la fel ca voi, termină clasa a VII-a. Mulți dintre voi ați hotărît ce drum să alegeți la absolvirea școlii. Costel vrea să devină strungar, la fel ca mine. Știe însă că pentru a deveni un bun strungar trebuie să ai cunoștințe temeinice de matematică și fizică, trebuie să înveți continuu și perseverent. Pentru că de felul cum înveți în școală, depinde și felul cum vei munci în fabrică. Iată de ce, în fața comisiei de examene, s-a prezentat și el bine pregătit, la fel ca mulți dintre voi. Pe urmă, o să vină și examenul de admitere. Vă doresc tuturor, dragi absolvenți ai clasei a VII-a, mult succes și la acest examen!

ION CĂRUȚAȘU
maistru strungar, Uzina „Semănătoarea", București

Cuvîntul profesorului

Nu poate fi bucurie mai mare pentru un profesor decît aceea de a-și vedea elevii stăpîni pe cunoștințe multilaterale, harnici, pregătiți cum se cuvine pentru viață. De aceea, examenele voastre sînt un fel de examene și pentru noi; le-am așteptat cu aceeași emoție și le trăim cu aceeași bucurie ca și voi, copii. În trecut, puțini fii de oameni ai muncii ajungeau să se prezinte la un examen de absolvire sau de admitere. Din pricina lipsurilor de tot felul, mulți erau nevoiți să părăsească școala. Numai în anii puterii populare, datorită realizărilor create de partid — sute de școli noi, inexistența taxelor, manuale gratuite, un nivel de trai ridicat — s-a înfăptuit obligativitatea învățămîntului general de 7 ani, trecîndu-se acum la învățămîntul general obligatoriu de 8 ani. Pregătirea bună pe care cei dintr-a VII-a o dovedesc la examene arată că sînteți demni de încrederea cu care vă înconjoară poporul muncitor. Prin felul în care își vor însuși meseria îndrăgită, prin munca lor viitoare, proaspeții absolvenți de acum sînt chemați să contribuie ei înșiși la opera de desăvîrșire a construcției socialiste.

LUȚA ȘELARU
directoarea Școlii de 8 ani nr. 12, Constanța

EXAMENE

Din ramele tablourilor, Newton și Lomonosov te privesc cu exigență. Pe masă, voltmetrul și pistonul în miniatură, releele și electroscopul așteaptă, strălucind metalic. Mladin Adriana le vede parcă pentru întîia oară. Bine ar fi dacă, între atîtea aparate, ar fi și unul care să producă curaj! Dar un asemenea aparat încă nu s-a inventat... Adriana privește în jur. Dacă stai și te gîndești, totul aici îi e cunoscut, apropiat...

— Pe mine, zîmbește bastonașul de sticlă, m-ai încărcat o dată cu electricitate pozitivă!

FIZICA ȘI... CURAJUL!

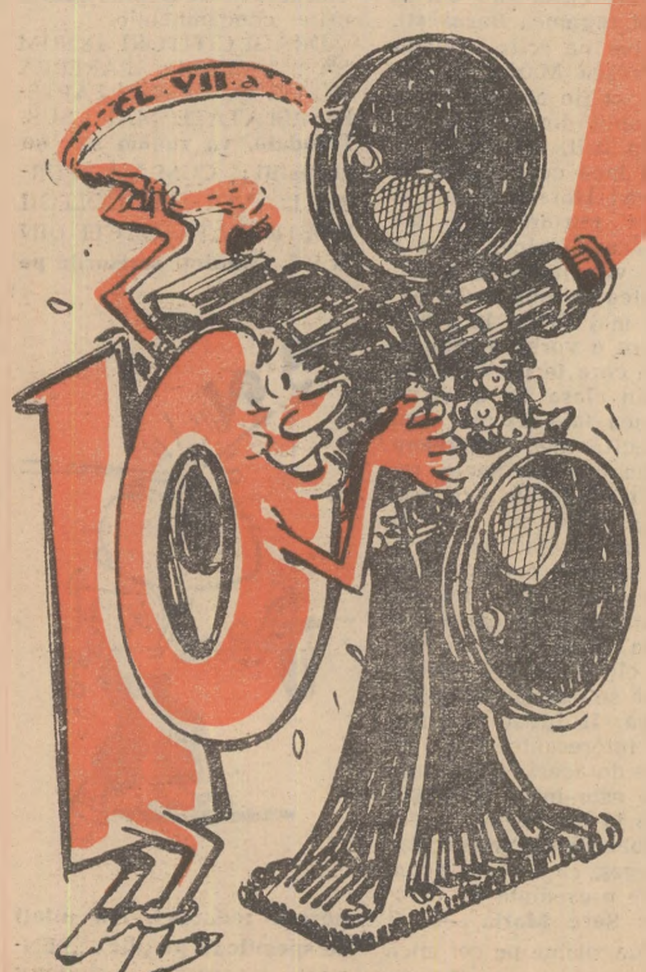
— Eu, parcă spune pirometrul cu cadran, ți-am demonstrat de atîtea ori cum se dilată fierul, la căldură!

Adriana citește întrebările de pe bilețel. Trebuie să vorbească despre acțiunea chimică a curentului electric. Iată, pe masă, aparatul cu care se poate produce electroliza. Nu o dată l-a mînuit ea. Și iată privirile încurajatoare ale profesoarei de fizică. Adriana își amintește totul. Răspunsul ei vine firesc, convingător. Așadar, acesta este examenul! Adriana explică, demonstrează, adaugă. Tovarășa profesoară e mulțumită. Adriana primește o notă foarte bună, la fel ca și Avram Anca, Georgescu Florea și alți pionieri din clasa a VII-a D, Școala de 8 ani nr. 171 din București. Da, aparatul pentru produs curaj încă nu s-a inventat și pot să vă spun că nici n-o să se inventeze niciodată. De obicei, se inventează lucruri utile, iar acesta ar fi un lucru inutil! Cînd ai cunoștințe temeinice, pe care le-ai verificat și în practică, curajul apare de la sine, oricît de important ar fi un examen!

SANDU ALEXANDRU

— Bravo, Liliana!
Colegii din clasa a V-a o felicită pe Radu Liliana din clasa a VII-a, Școala de 8 ani nr. 151 din Capitală, pentru rezultatele foarte bune de la primele examene.

Spre etajele de sus

La blocurile din Țiglina se lucrează la ultimele etaje. Copiii zidarilor, betoniștilor sau electricienilor dau acum examene. Se poate spune că drumul spre etajele de sus este comun atît părinților cît și copiilor...

De dimineața, încă înainte de ora fixată, în curtea Școlii de 8 ani nr. 7 din Galați au și sosit pionierii. Atmosfera sărbătorească; zîmbete, îndemnuri. Sînt prezenți nu numai cei dintr-a 7-a, ci și alții, mai mici. Vor să-i felicite pe colegii aflați în pragul absolvirii. Dar de cum a ieșit prima serie, bucuria a luat locul emoției. Pionierul Sion Aurel, care a „dat" la romînă, nu mai pridideşte cu răspunsurile.

— Ai știut?

— Ce întrebare ai avut?

— Felicitările noastre, se vede pe chipul tău că ai răspuns bine!

Într-adevăr, Aurel a analizat cu pricepere schița „Arendașul Romîn" de I. L. Caragiale. Tot atît de bine a rezolvat și analiza gramaticală. E firesc; în tot timpul anului școlar a învățat cu perseverență, iar acum pentru examene, a repetat din carte, după notițe, a consultat și alte materiale. Rezultatul? Nota 10. Dar iat-o și pe Simulescu Viorica. Pe piept îi strălucește mîndra distincția pionierească. E semn că a învățat bine. Dar la examene? Și aici Viorica a fost la... înălțime. Ca și tatăl său, de altfel, tovarășul Constantin Simulescu, constructor pe șantierul de locuințe Țiglina, Viorica este mereu în primele rînduri.

GETA COSTIN

LA DRUM, COPII!

— Să nu uităm, să punem la punct aparatul de fotografiat!

— Vezi, scrie clar anunțul!...

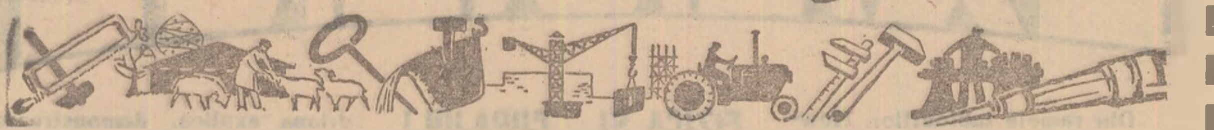
„Griji" și iarăși... „griji". Doar este vorba de primele zile după încheierea anului școlar. Și cîte nu și-au propus să facă cei mai mici pionieri de la Școala medie nr. 7 din Capitală! Fie că este vorba de mica excursie cu mașina la G.A.C. - Roșia (unde, vă pot spune în secret, îi așteaptă cireși doldora de fructe), fie că vor merge la Grădina zoologică sau în parcul Herăstrău, nerăbdarea este la fel de mare. S-a luat în seamă și dorința Anișoarei de a se vizita Muzeul satului, și inițiativa lui Florin de a se alcătui un jurnal de drumeție, și propunerea cuiva de a se viziona filme pentru copii. Să nu mai vorbim de bucuria pregătirii serbării de încheiere a anului școlar. Cîntecul, jocul și veselia sînt acum în drepturile lor cele mai depline. Ele însoțesc pe copii pretutindeni. Și zilele se scurg frumoase, pline de bucurii.

Viitori instalatori caloriferiști.

Ce să fiu

PE ADRESA ABSOLVENȚILOR CLASEI A VII-A

Vă prezentăm o școală de:

CONSTRUCȚII-MONTAJ

A construi — într-un stat socialist — înseamnă să-ți pui în slujba poporului muncitor tot talentul, toată priceperea de care ești capabil spre a contribui la desăvîrșirea construcției socialiste.

Acelora care mîine vor spori rîndurile constructorilor. acelora care vor putea raporta cu mîndrie că au îndeplinit sarcinile trasate de partid, ne adresăm azi. Și aceștia sînt cei care termină acum clasa a VII-a.

Noi vom vorbi astăzi despre CENTRUL ȘCOLAR PROFESIONAL CONSTRUCȚII-MONTAJ DIN BUCUREȘTI.

Prima impresie pe care ți-o lasă acest centru școlar este aceea a unui mic orășel de elevi. Dacă la început, în 1956, școala avea 300 de elevi repartizați la specializarea în trei meserii, azi numărul celor 2 514 elevi ce se califică în 13 meserii vorbește singur despre importanța din ce în ce mai mare a meseriei de constructor în țara noastră. Aici se învață meserii ca: electricieni pentru instalații de lumină și forță, mecanici utilaj construcții, sudori, instalatori caloriferiști, instalatori tehnico-sanitari, instalatori-ventilații, izolatori, operatori în industria materialelor de construcții *(fabricarea prefabricatelor),* faianțari-mozaicari — cu durata de studii de trei ani și montatori de pardoseli, dulgheri, zidari. zugravi-vopsitori-tapetori, cu durata de studii de doi ani.

Dar hai să străbatem, împreună, cele două clădiri moderne. formate fiecare din parter și două etaje.

Să mergi din clasă în clasă e destul de greu pentru că sînt... 40 de clase mari și spațioase! Mai există un laborator pentru lucrări experimentale. o sală de proiecție dotată cu un aparat de filmat și unul de proiecție pentru demonstrații didactice, un cabinet tehnic cu materiale ilustrative.

Dar interesul cel mai mare ni l-au stîrnit cele 13 ateliere-școală care formează o clădire aparte. Aceste ateliere sînt împărțite pe specialități și sînt dotate cu utilajul cel mai modern, dintre care betoniere, malaxoare, ciururi mecanice, aparate pentru sudură.

În atelierul mecanic, elevii recapitulau „Motoare Diesel și cu explozie". Atelierul zugravi-vopsitori este „atelierul culorilor", așa îl numesc elevele. Aici, trebuie să vă spunem, învață numai fete. Ca demonstrație, cîteva fete aplică în prezența noastră tapetele. Plăcile mari pe care se fac demonstrațiile sînt niște pereți în miniatură. Culorile vii, desenul tapetului, îndemînarea elevelor te fac, pentru o clipă, să te imaginezi într-o casă terminată în care se execută tapetarea.

Aș mai putea să vă povestesc multe lucruri despre internatul școlii cu 1 600 de locuri curate și frumoase, despre burse. despre îmbrăcămintea, cantina, rechizitele și asistența medicală gratuite pe toată durata școlarizării, despre cele 9 000 000 lei cheltuiți pentru școlarizare doar în anul școlar 1962 — 1963, despre cele 11 000 000 lei prevăzuți pentru viitorul an școlar, despre festivitatea ce se pregătește acum în cinstea absolvenților, despre planul de școlarizare pentru anul viitor care prevede 1 000 de locuri la examenul de admitere.

Pînă în prezent școala a dat 3 700 de absolvenți. Ei sînt azi mîndria șantierelor. Și numele lor sînt cunoscute și printre constructorii care au înălțat Calea Griviței și printre cei care ridică acum noul cartier Balta Albă.

Recomandăm cu căldură absolvenților clasei a VII-a din orașul București să se înscrie la această școală. Astfel de școli există însă și în alte multe localități din țară, și-i îndemnăm pe absolvenții clasei a VII-a din aceste localități să se îndrepte cu pasiune spre nobila meserie de constructor.

E. SKIBINSKI

Aici se nasc culorile... și măiestria celor care mîine vor împodobi casele oamenilor.

O meserie fără care nu se poate ridica o construcție modernă: sudura.

Firește că, între constructori, zidarii au un loc de frunte.

Discuția NOASTRĂ

Cum ne comportăm

LA ORDINEA ZILEI:

ATITUDINEA FAȚA DE CEI DIN JUR

Pe un adevărat pionier îl recunoști nu numai după cum învață, ci și după atitudinea pe care o are față de cei din jurul său. Se întîmplă să te supere cineva; asta nu înseamnă că trebuie să-l jignești, să-i vorbești urît. Despre un asemenea băiat politicos ne scrie Găină Angela, din clasa a VII-a, **comuna Verbița, regiunea Oltenia.** Se numește **Sîrmă Eugen.** Vorbește întotdeauna frumos, e foarte apropiat de colegii săi, și asta nu numai în vorbă ci și în fapte. Îi ajută cu plăcere la învățătură, îl interesează preocupările lor. Nu demult, Eugen a devenit utemist. De atunci e și mai apropiat de colegi. El le-a spus că, despărțindu-se de cravata roșie, vrea să se comporte întotdeauna așa cum a învățat în organizația de pionieri. Socotim că purtarea lui Eugen poate fi dată ca exemplu. Din pa-

cate, nu putem spune același lucru despre **Parasehiv Ion,** din clasa a VII-a, **Tomșani, regiunea București.** După cum ne scrie colega lui, **Petrescu Maria,** Ionică, dorind „să fie ascultat" de toți copiii din școală, le vorbește urît, ba chiar îi bate, și încă cu stinghia de la bancă! Hotărît lucru, asemenea purtări nu-i fac cinste acestui elev, și dacă nu se va îndrepta acum, s-ar putea să aibă multe neplăceri mai tîrziu, în viață.

Dar nu e vorba numai de felul în care te porți cu colegii din clasa ta, ci și de atitudinea față de cei mai mici decît tine. **Pietreanu Sița,** din comuna **Saele, raionul Tr. Măgurele** e respectată de colegi nu numai pentru că învață bine, ci și pentru că este o bună prietenă a celor mici. Ea are doi frați, unul în clasa I și altul în clasa a III-a. Atît cu ei, cît și cu alți școlari mici, ea se poartă exemplar, îi ajută, îi învață diferite jocuri interesante. Cît de departe de acest fel de comportare este însă **Drăgușin Ion,** de la Școala de 8 ani din **Slobozia de Sus, regiunea Argeș,** care — după cum ne scrie președinta de detașament **Saru Maria** — îi bate fără rușine pe cei mici. El, chipurile, e „mare", ba mai și fumează...

Se știe că pionierul dato-rează respect profesorilor, tovarășilor mai vîrstnici. Nu putem decît să ne bucurăm că **Neniu Alexandrina,** din comuna **Fîntîna Domnească, regiunea Oltenia, Ene Elisabeta, Cioban Victoria, Borș Lina** și alții din comuna **Dragalina, regiunea Iași, Deliu Iordan** și colegi

de-ai săi din **Almalu, regiunea Dobrogea** sînt respectuoși cu oamenii vîrstnici, iar pe cei bătrîni îi ajută în diferite treburi gospodărești. Ce putem însă spune despre un băiat ca **Stan Vasile,** din comuna **Remeți, regiunea Cluj,** care — după cum ne scrie corespondentul nostru, **Mătărîngă Florin** — se poartă necuviincios cu profesoara de matematică? Nu-s mai breji nici **Vranciu Constantin** și **Vranciu Dumitru,** din **Dîngeni, regiunea Suceava,** care — așa cum ne scrie președinta unității **Apetroaie Dorica** — nu numai că aruncă cu pietre în colegi, dar se laudă că ar putea arunca și după profesori. Asemenea purtări față de cei care își dedică întreaga lor viață și putere de muncă pentru a-i educa pe copii sînt foarte urîte, condamnabile.

DRAGI CITITORI, DORIM SĂ AFLĂM PĂREREA VOASTRĂ DESPRE FAPTELE RELATATE MAI SUS. **Totodată, vă rugăm să ne povestiți:** CUM VĂ PURTAȚI, VOI ȘI COLEGII VOȘTRI, FAȚĂ DE CEI DIN JUR? **Trimiteți scrisorile pe**

adresa redacției. Nu uitați să specificați pe plic: „PEN-TRU DISCUȚIA DESPRE „CUM NE COMPORTĂM?".

INVITAȚIE LA DRUMEȚIE

Multe orașe noi le cunoașteți, dragi copii. Pe altele vi le închipuiți, vă doriți să le cunoașteți. Și iată că vine vacanța! Veți putea acum, ca în drumețiile și excursiile voastre, să admirați noile construcții, să vă bucurați de frumusețea parcurilor tinere, să vă bucurați de noile realizări ale oamenilor muncii. Și anul trecut ați străbătut veseli drumurile patriei. Voi, pionierii din raionul Costești, ați stat trei zile în Capitală. Dar nu numai voi, ci încă mulți alții ați vizitat Bucureștiul. Ați văzut muzeele, construcțiile noi, Piața Palatului R.P.R. Veniți și anul acesta, dragi copii! Să vedeți, cum numai într-un an, Bucureștiul a devenit și mai frumos.

In drumurile voastre veți întîlni multe lucruri noi, care anul trecut nu existau. Dacă veți merge în regiunea Banat, în comunele Bucovăț, Criciova, Gladna Romînă, Prisaca, veți avea o surpriză: acum ele sînt cu toate electrificate. Aparatele de radio, difuzoarele sînt lucruri deja obișnuite. Dacă veți poposi în regiunea Argeș, și acolo veți rămîne uimiți de cîte transformări s-au petrecut. Nu uitați să treceți și pe la noul teatru de păpuși, dat de curînd în folosință. Dar parcă numai în regiunea Argeș sau Banat veți întîlni asemenea lucruri? Oriunde veți poposi veți avea de văzut lucruri noi. La Galați — lucrările avîntate ale noului Combinat Siderurgic, frumosul cartier Țiglina; la Timișoara — noul stadion; la Onești — instalații noi de fabricare a fenolului și acetonei; la Constanța — noul cinemascop „Tomis"; pe litoral — noi blocuri... Peste tot, pe lîngă minunatele înfăptuiri de pînă acum ale poporului nostru, alte și alte lucruri noi apar mereu.

Voi, copii, sînteți desigur dornici să vedeți toate acestea. De aceea vă facem această invitație la drumeție...

Partidul nostru, ca în fiecare an, se îngrijește și acum să petreceți o vacanță plăcută, folositoare. Pe Valea Prahovei, în Munții Buzăului, la Bran și sub poalele Munților Rodnei, la Herculane, pe Cerna și între colinele de la Păuliș, la Homorod, Valea Mare, Vărădia, pe litoral și în multe alte locuri se fac în prezent amenajări intense pentru taberele de vară. Peste 2 100 000 de copii vor pleca în tabere, puncte turistice, vor participa la activitatea în cluburi, excursii, drumeții. Vor fi organizate numeroase excursii de 7 zile pe litoral și în alte locuri pitorești ale țării, iar în București, se vor organiza excursii de 5 zile.

Vouă, dragi prieteni, vă rămîne ca, împreună cu tovarășii instructori și profesori, să alcătuiți din timp programul de activități pe timpul verii, să stabiliți în amănunt itinerariile drumețiilor și excursiilor pe care vreți să le faceți și pe care să le discutați în adunările voastre pionierești înainte de închiderea anului școlar.

Dragi copii, după cum vedeți, vă așteaptă o vacanță frumoasă, interesantă. Vă dorim să fiți sănătoși și veseli, să cuprindeți în drumețiile și excursiile voastre cît mai multe meleaguri din frumoasa noastră patrie, să cunoașteți cît mai multe din realizările harnicului nostru popor.

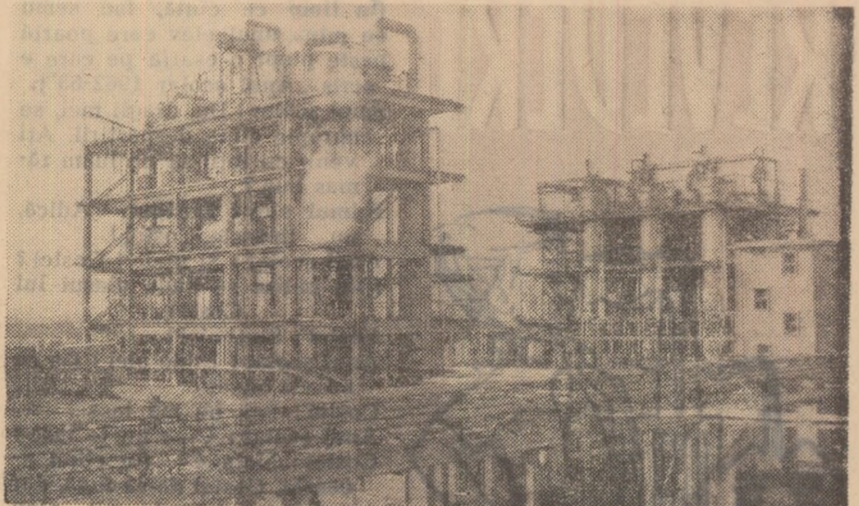
Încă un bloc nou pe strada Dorobanți.

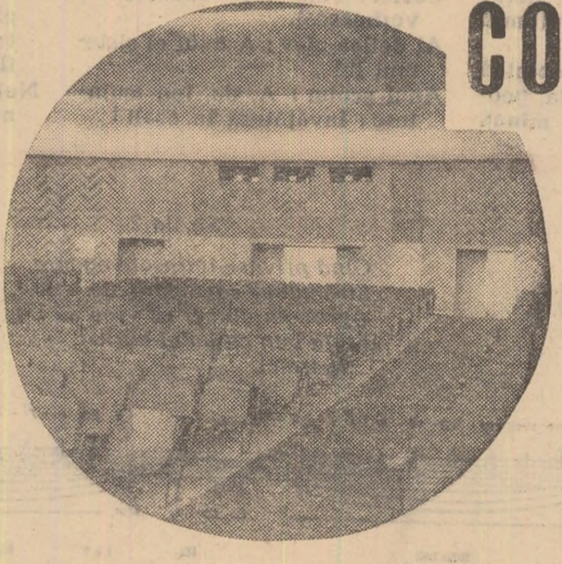
BUCUREȘTI

ONEȘTI

Instalațiile de fabricare a fenolului și acetonei inaugurate la sfîrșitul anului trecut, le puteți vizita acum.

CONSTANȚA

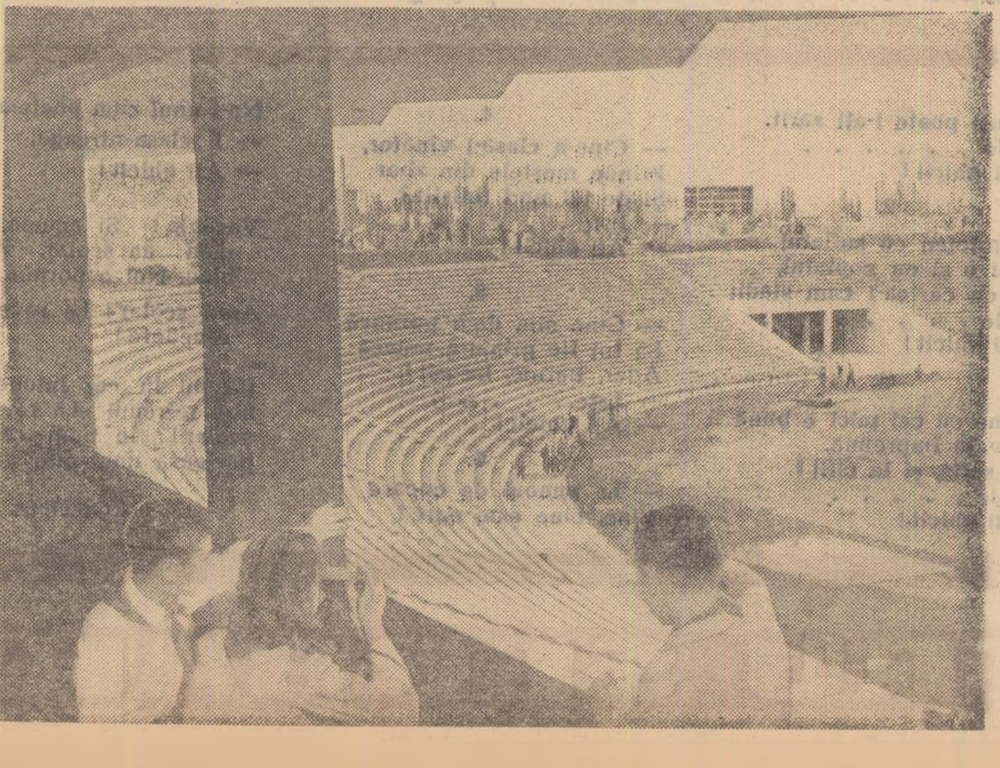

Pe lîngă alte construcții, iată și noul cinemascop din Constanța.

Noul stadion din Timișoara nu așteaptă decît freamătul zilelor de întreceri sportive.

TIMIȘOARA

DELTA DUNĂRII

LA REVEDERE, AN ȘCOLAR!

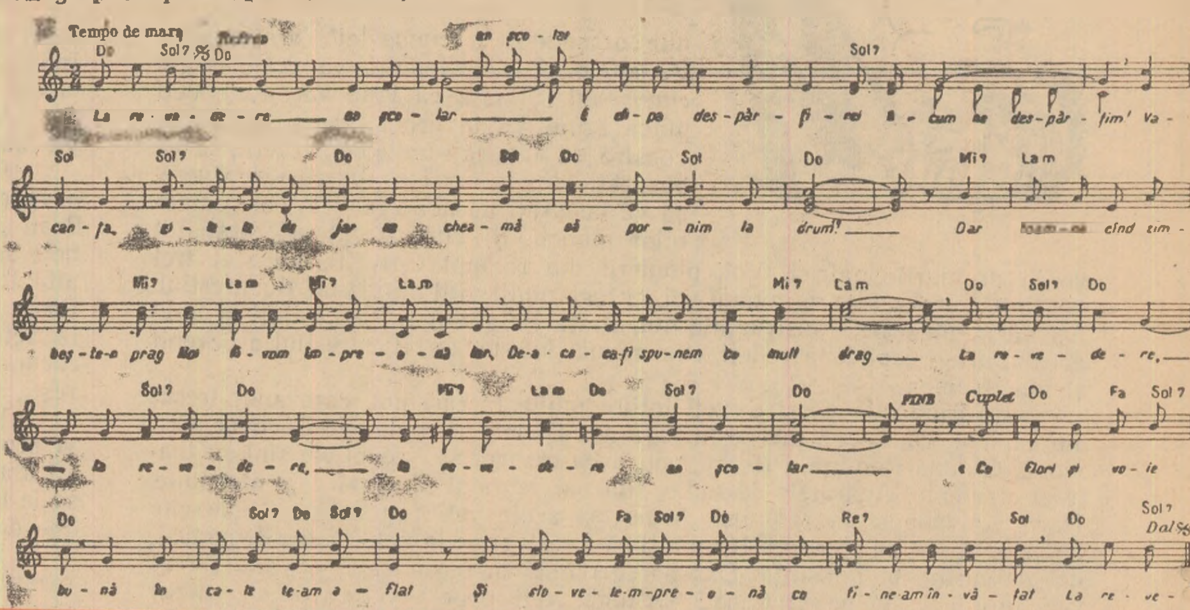

SPECTACOL DE BRIGADĂ

Muzica: **ELLY ROMAN** artist emerit — Textul: **ȘTEFAN TITA**

(La începerea spectacolului apare un grup de pionieri care cîntă:)

LA REVEDERE, AN ȘCOLAR

Refren...

Strofa 2

Cînd am primit cravata,
Bujor învăpăiat,
Și-a ta a fost răsplata,
Că tu ne-ai ajutat!
Refren...

Strofa 3

La munte și la mare
Pe unde noi vom fi
Mereu din depărtare
La tine ne-om gîndi!
Refren...

(În timp ce cîntă, fac semn cu mîna unui elev care poartă peste piept o eșarfă pe care e scris „Anul școlar 1962-63").

Anul școlar: Da, dragii mei, se apropie clipa despărțirii. Ați venit cu toții să ne luăm rămas bun?

Primul elev: Desigur. Adică, nu... lipsește Costel!

Anul școlar: Și unde-i Costel?

(Din culise se aude glasul lui Costel).

Costel: Sînt aici!

Anul școlar: Unde aici? De ce nu vii odată?

Costel: Păi, nu mă lasă...

Anul școlar: Cine nu te lasă?

Costel: Nota 4! **(În clipa aceasta, Costel dă să fugă, dar e prins și tras de alt elev care întruchipează nota 4).**

Nota 4: (trăgîndu-l pe Costel înapoi). Ehe! Crezi că scapi așa ușor de mine?

Anul școlar: Hai, copii, dați-i o mînă de ajutor pe ultimul trimestru.

Al doilea elev: Ai dreptate! Costele, eu te ajut la geografie! **(Îl apucă de-o mînă).**

Prima elevă: Și eu la aritmetică! **(Îl prinde de cealaltă mînă. Ceilalți copii se grupează în jurul celor doi care l-au apucat pe Costel de mîini. Toți încearcă să-l tragă din brațele notei 4).**

Costel: Și cînd mă gîndesc, că dacă învățam zi de zi... Dar trebuie să înving!

Toți elevii: (trăgînd). Hei-rup! Hei-rup!

(Nota 4 se prăvălește pe spate).

Nota 4: (ridicîndu-se și frecîndu-și spinarea lovită). Aoleu! Nu-i de mine aici! **(Iese șchiopătînd, în timp ce Costel îi dă cu tifla).**

Costel: Uf! Bine c-am scăpat! Vă mulțumesc pentru ajutorul pe care mi l-ați dat. **(Strînge mîna copiilor).**

Anul școlar: Dar ia spune, Costele, cum de te-a-nhățat nota 4?

Costel: Păi... **(Se codește să vorbească).**

Al doilea elev: A avut el sistemul lui...

Anul școlar: A, da, îmi amintesc: învățătura în asalt!

(În clipa aceasta apare o elevă, care poartă peste piept o eșarfă pe care e scris: „Vacanța").

Vacanța: (intrînd în vorbă). Învățătura în asalt? Cum vine asta?

Anul școlar: A, iată și Vacanța! Vrei să afli sistemul lui Costel, vacanța dragă?

Vacanța: Am auzit, Costele, că ai avut de furcă... Nu cumva „sistemul" era de vină?

Costel: Te rog să mă crezi, am învățat... dar...

Copiii în cor: (completîndu-l)... în asalt!

Costel: (adresîndu-se publicului). Așa e, în asalt! Și te trezești cu o harababură în cap!... Și cu nota 4!...

Nota 4: (bucuroasă). M-ai chemat, Costele?

Copiii: (trecînd în fața lui Costel și alungînd nota 4). Nu te-a chemat nimeni! Hai, pleacă! Tu n-ai ce căuta între noi. **(Nota 4 iese bosumflată).**

Notele 8, 9 și 10: (apar pe scenă). Adevărat, noi sîntem prietenii voștri!

Vacanța: Iar acum, pe vară, veți fi prietenii mei! Vom pleca în drumeție, vom poposi prin tabere la munte ori la mare, vom admira frumusețile țării, vom sta de vorbă cu fruntașii din uzine și de pe ogoare, iar la toamnă, anul școlar vă va primi din nou cu bucurie.

Primul elev: Firește! Dar unii dintre noi vor păși la toamnă pe alt drum, la alte școli.

Prima elevă: Pe drumul profesiei alese!

Al doilea elev: Eu vreau să fiu furnalist!

A doua elevă: Și eu zootehniciană! E cea mai frumoasă meserie!

Primul elev: Ba, frumoasă cu adevărat e aceea de profesor.

Anul școlar: Ei, dragii mei, orice meserie e frumoasă și bună cînd o îndeplinești cu dragoste și în folosul patriei.

(Copiii se grupează și încep să cînte)

CE SĂ FIU?

Strofa 2

Cînd privesc întinsele ogoare
Strălucind ca fagurii de soare,
Agronom atunci aș vrea să fiu,
Frate bun cu lanul auriu!
Refren...

Strofa 3

Cînd profesorul cel drag ne-mparte
Din lumina slovelor din carte,
Tot profesor vreau să fiu și eu
Ca lumina s-o împart mereu!
Refren...

Vacanța: Și acum, pregătiți-vă de drum!

Primul elev: Sîntem pregătiți; avem de toate; chiar și ghicitori.

(Fiecare elev va spune cîte o ghicitoare. Punctele de suspensie vor fi completate cu nume concrete din școală, iar versul respectiv va fi strigat de cineva din sală).

GHICITORI

1.

— De-atîtea fumuri, n-ai să crezi,
Abia, abia dacă-l mai vezi
Și totuși poate l-ați zărit.
— Este . . . . . .
— Ați ghicit!

2.

— E prieten cu suflatul
Și mai e și cu copiatul,
Doar cu cartea-i -cam sfădit
— Este . . . . .
— Ați ghicit!

3.

— Cine cu cei mici e bună
Și învață împreună,
Și la scris, și la citit?
— Este . . . . .
— Ați ghicit!

4.

— Cine-n clasă-i vînător,
Prinde muștele din zbor
Și de fel nu-i liniștit?
— Este . . . . .
— Ați ghicit!

5.

— Cine știe de-o poruncă
Să tot fie primu-n muncă
Ager, harnic, iscusit!
— Este . . . . .
— Ați ghicit!

6.

— La panoul de onoare
Cine, cine este oare?
Nu-i unul cum poate-ați gîndit.
— E clasa-ntreagă.
— Ați ghicit!

Vacanța: Și acuma, dragul meu an școlar, rămîi cu bine. Noi o pornim la drum.

Anul școlar: La revedere! La revedere!

(Copiii în cor intonează din nou refrenul „La revedere, an școlar!" în timp ce se îndepărtează unul cîte unul).

CORTINA

PENTRU SERBAREA

SUPĂRAREA lui FĂNEL

Scenetă de **Alexandru Adrian** Desene: Adriana Mihăilescu

PERSONAJELE

FANEL — un băiat care se supără.
NINEL — un băiat care intră pe fereastră.
IONEL — un băiat care, chipurile, se plictiseşte.

(Încă înainte de ridicarea cortinei se aude ţîrîitul insistent al unui ceas deşteptător. Ne aflăm în camera lui Fănel care doarme. Se deşteaptă, se ridică din pat, trage perdeaua — lumină de zi — apoi priveşte ceasul).

FĂNEL: (somnoros). Abia zece... Ce devreme! **(Se trînteşte înapoi în pat, apoi brusc se ridică).** Imposibil! Azi nu am timp să dorm! Am foarte multă treabă. **(Deschide aparatul de radio — se aud anunţuri, reclame).**

VOCE: (prin difuzor). Vizionaţi filmul „Călătorie în centrul pămîntului". Rulează la cinematografele „Patria", „Bucureşti"... **(Vocea din difuzor se pierde).**

FĂNEL: (expansiv). Ura! Trăiască cinematograful! Asta-i, într-adevăr, o treabă importantă! Voi merge la film! **(Muzică veselă la radio — Fănel fredonează şi el în timp ce face cîteva mişcări de gimnastică, apoi îşi ia hainele, care sînt răvăşite prin cameră, şi iese. Capul lui Ninel apare la fereastra balconului, privind bănuitor; apoi, deşi uşa este deschisă, intră pe fereastră. Fănel intră îmbrăcat, cîntînd; îl vede pe Ninel).** De unde ai răsărit?

NINEL: Am pătruns incognito în cuibul piraţilor; am escaladat zidurile cetăţii, am rupt gratiile de la fereastră şi am intrat. **(Ia poziţia de drepţi).** Ce ordine pentru azi, şefule? Vreo luptă maritimă?

FĂNEL: (pregătind surpriza). Nu!

NINEL: Bătălie terestră? Cavalcade, atacul cetăţii, catapultări?

FĂNEL: Nici!

NINEL: (dezamăgit). Atunci?

FĂNEL: Cinema. „Călătorie în centrul pămîntului", Patria, ora 11.

NINEL: Straşnic! Odihnă activă şi culturalizare. **(Alt ton).** Fonduri?

FĂNEL: Şase lei.

NINEL: Grozav! Solda pe două zile. **(Duce mîinile la gură, ca şi cum ar cînta la trompetă).** Tu-ru-tu-tu! Semnalul de pornire! **(Se îndreaptă spre balcon).**

FĂNEL: (arătînd uşa). Pe aici. Pe uşă.

NINEL: (schimbînd direcţia). Aha! Folosim ieşirea secretă!

FĂNEL: (se întoarce brusc din uşă). Am uitat banii! **(Caută pe noptieră, apoi pe masă).** Unde i-oi fi pus? **(Ridicînd o hîrtie, îi găseşte).** A-ha! Erau sub hîrtia asta.

NINEL: Descoperirea senzaţională a comorii de la „Grota urşilor"!

FĂNEL: (a rămas cu privirea pe hîrtie). De unde-i hîrtia asta? **(O întoarce).** Un bilet... o scrisoare...

NINEL: Pe semne o radiogramă.

FĂNEL: (citeşte). „Dragă Fănele, n-am avut timp să termin treaba din casă. Te rog pe tine să baţi covoarele şi să mături, ca să nu găsească tata deranj. Azi vine mai devreme. Te sărută cu drag, mama" **(Întorcîndu-se spre Ninel).** Ce zici de asta? Îngrozitor, nu-i aşa? **(Indignat).** Asta-i culmea, să mă pună să mătur şi să bat covoarele! Cum poate să mă pună la aşa o treabă?

NINEL: Pe Ochi de şoim şi piraţii lui, că n-o fi mare lucru dacă mături şi tu.

FĂNEL: Păi sigur, ţie ce-ţi pasă! Tu trebuie să faci treabă? Eu trebuie să fac!

NINEL: La nevoie fac şi eu. Pe covertă marinarul trebuie să facă de toate.

FĂNEL: (plictisit). Bine, bine, lasă-mă cu prostiile tale! Numai corăbii, piraţi, lupte pe mare visezi. Acum n-am chef să te ascult, sînt supărat. Nici nu putea mama să-mi facă o supărare mai mare.

NINEL: De ce, şefule, încă nici n-ai pus mîna pe mătură!

FĂNEL: Şi nici n-am să pun! Dar numai ideea, ca atare, şi mă supără! Eu sînt elev, pionier, nu-i aşa? Am şi eu ocupaţiile mele: lecţii, şcoală, sport...

NINEL: Ce lecţii, ce şcoală, ai uitat că sîntem în vacanţă?

FĂNEL: Oricum, chiar dacă vreau, n-am timp azi, sînt foarte ocupat: doar trebuie să mergem la cinematograf...

NINEL: (îi surîde). Chiar... **(Urmîndu-l pe Fănel, care-i gata de plecare — brusc îşi aminteşte).** Ce zi e azi?

FĂNEL: Miercuri.

NINEL: Exact. Nu mai pot merge la cinematograf. Din cauza timpului nefavorabil, expediţia noastră se amînă. Am de îndeplinit o misiune mult mai importantă.

FĂNEL: Hai, termină cu prostiile!

NINEL: Program administrativ. Aprovizionare. Trebuie să merg cu mama la piaţă — facem cumpărături, eu duc sacoşele!

FĂNEL: Las'că mergi altădată!

NINEL: Imposibil! Am promis. Marinarii au cuvînt de onoare, ce naiba!

FĂNEL: (înciudat): Grozav marinar! Halal pirat! **(Sforţîndu-se să rîdă).** Să mergi la piaţă!

NINEL: Se vede că nu te pricepi la lupte maritime! Pe corabie trebuie să ai forţă: să te urci pînă în vîrful catargului, să tragi pînzele... Iar dacă mergi la piaţă şi cari sacoşele pline, grele, faci nişte muşchi... Salve! Ne vom revedea la o dată ce o vom fixa ulterior! **(Dă să iasă pe balcon).**

FĂNEL: (sever). Nu pe-acolo! Pe uşă se iese!

NINEL: (se întoarce). Uf, nu mai poate omul să aibă nici o bucurie din partea ta! **(Iese).**

FĂNEL: (se plimbă nervos). Poftim, mi-a stricat tot programul! Singur nu mă pot duce, nu am nici o plăcere. **(Idee).** Hii, o să-l chem pe Viorel! Precis va merge... **(Scoate din dulap un aparat, un fel de telefon, evident construit de copil — ţăcăne nişte semnale).** Allo, F 3! Allo, F 3! **(Se aprinde un bec).** Vorbeşte F 1! Da, eu... Viorele, aşteaptă-mă în colţul străzii! Foarte important! Cum? Nu, nici o adunare de detaşament! Mergem la cinema... Nu poţi?... Repari o lampă?... Ce-ţi trebuie lampă în fiecare zi? O repari altădată!... Imposibil? **(Înciudat).** Bine, bine, o să mă rogi şi tu altădată... **(Enervat, închide aparatul).** Culmea! Toţi sînt foarte ocupaţi! Parcă n-ar fi vacanţă!... **(Se gîndeşte cîteva clipe, apoi iese şi aduce o mătură).** Dacă toţi fac treabă... **(Mătură fără nici o îndemînare. Se îneacă în praf. Aruncă mătura).** Asta-i curată barbarie! Să mă pună să mătur! Mai bine fac altceva!... **(Ia o carte, se întinde pe pat. Peste cîteva clipe aruncă cartea plictisit).** Nici asta nu mă amuză... **(Se aude un fluierat ca un semnal — Fănel sare la fereastră).** Ura, Ionele! Urcă repede! **(Îi deschide lui Ionel, care-i foarte plictisit; nu are chef de nimic).**

FĂNEL: Telegramă, nici nu ştii ce bine îmi pare c-ai venit!

IONEL: (laconic — vorbeşte alene). Şi mie. Sentimente reciproce!

FĂNEL: (cercetător). Spune-mi... ai cumva vreo treabă de făcut?...

IONEL: Nţ! Liber şi independent!

FĂNEL: Ştiam eu că eşti omu' meu! Ura, trăiască vacanţa! Am pregătit un program minunat! Mergem la cinema: „Călătorie în centrul..."

IONEL: Nţ! Văzut de două ori. Stop! Matineu şi seara. Stop!

FĂNEL: Atunci?... **(Se gîndeşte).** Splendid! Mergem în gară şi ne uităm la trenuri: locomotive cu aburi... dizele... Tiu-tut-tu!...

IONEL: (cască). Căldura mare, drum lung. Stop! Se respinge.

FĂNEL: (scoate un joc din dulap; la capătul răbdărilor). Dacă nici „domino" nu vrei să joci...

IONEL: Nţ! Nţ! Nţ! Foarte plictisitor. Stop!

FĂNEL: La tine toate-s plictisitoare. Chiar să şi vorbeşti de-aia ţi se spune „Telegramă". Azi nu avem program de tabără. Doar n-o să ne pierdem vremea stînd aşa, fără rost!

IONEL: N-ai propus nimic interesant. **(Cască, lasă capul pe spate, apoi în jos. Se uită la picioarele lui cu atenţie. Brusc sare în picioare).**

FĂNEL: Pleci? Şi tu?...

IONEL: (arătînd cu degetul semnificativ spre covor). Întreb: ai măturat prin casă?

FĂNEL: Cum o să mătur? Ce, asta-i treabă pentru mine?

IONEL: Fleţule. Stop! Asta-i treabă pentru oricine. Nimic ruşinos, ci foarte folositor! **(Ia mătura şi dă scaunele de-o parte).**

FĂNEL: Se ridică praful!

IONEL: Mătura trebuie udată! **(Iese şi revine).** Aşa! Vă rog mutaţi persoana dumneavoastră pe divan; nu stingheri. **(Îşi suflecă mînecile, îşi leagă părul cu batista. Mătură cu plăcere; face treaba sistematic, cu tot dichisul. Deşi bosumflat, Fănel e numai ochi).**

FĂNEL: Ionele... acasă la tine în fiecare zi mături?...

IONEL: Şi de ce nu? Inutil întrebat. Stop!

FĂNEL: Păi cînd ai timp de joacă, de dormit?...

IONEL: Totul făcut după program precis. Numai distracţia, plictiseşte. Azi se văruieşte acasă, eu n-am făcut treabă şi m-am plictisit!

FĂNEL: Nu vorbi!...

IONEL: Elev serios, trebuie ştie tot! Stop! Chiar şi măturat!

FĂNEL: (timid). Chiar, dacă mă gîndesc bine, nu-i cine ştie ce... **(Tentat).** Lasă-mă să mătur eu mai departe! **(Vrea să ia mătura pe care Ionel o apără eroic).** Măcar de cîteva ori să dau şi eu cu mătura.

IONEL: Nţ!

FĂNEL: Dacă mă laşi să mătur puţin, eu te las să baţi covoarele!

IONEL: Covoare de bătut? Extra interesant!

FĂNEL: Mama mi-a lăsat o groază de treburi pe cap. Citeşte biletul ăsta! **(Îi dă biletul).**

IONEL: Da. Clar. Rugăminte de la mama, imediat executat! **(Îi dă mătura).** Datoria ta. **(Fănel începe să mături dar fără pricepere).** Nu aşa, ridici praful! Mai udă mătura. **(Fănel execută, apoi începe să mături din alt colţ).** Opreşte! Totul trebuie făcut metodic. **(Arată locul).** Continuă opera mea! **(Fănel execută).**

FĂNEL: Începe să meargă!...

IONEL: Satisfăcător. Continuă! O să vin şi mîine să te ajut la treabă!

FĂNEL: Mîine? A, nu se poate... Mîine...

IONEL: (încruntat). Mîine o laşi pe mama ta să mături?

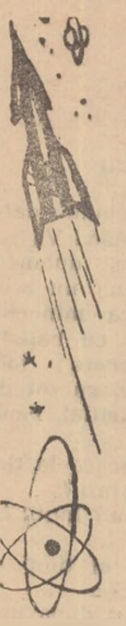
FĂNEL: Nu. O să mătur eu. Şi eu trebuie să fac treabă! **(Imitîndu-l).** Stop!

CORTINA

(NOTA REDACŢIEI: sceneta poate fi jucată şi în timpul vacanţei).

DE SFÎRŞIT DE AN ŞCOLAR

ȘTIINȚĂ ȘI TEHNICĂ

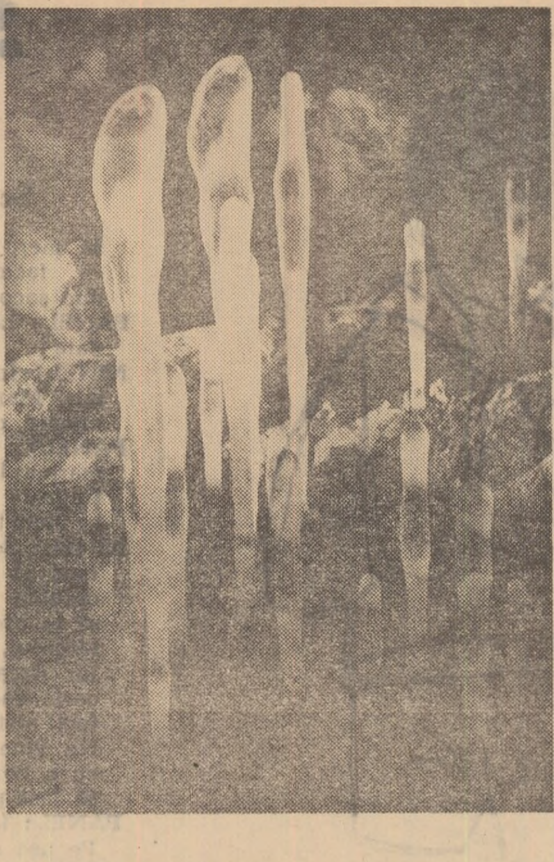

Ghețarul de la Scărișoara

Departe, în Munții Apuseni, ascunsă printre brazi, în marginea cătunului moțesc Ghețar, se află cea mai frumoasă peșteră a țării noastre: **Ghețarul de la Scărișoara.**

Scărișoara nu este o peșteră ca toate celelalte.

Din cele mai vechi timpuri, peștera a fost cunoscută pentru comoara ei principală: uriașa cantitate de gheață pe care o adăpostește. Șapte scări masive de lemn ne coboară pe fundul acestui puț căruia în speologie i se spune **„aven"**. În locul acesta veșnic înzăpezit, temperatura este sub 0° C. Jos se deschide o boltă măreață, prin care pătrundem în încăperile peșterii. Ne aflăm deasupra unui bloc de gheață cu un volum de 5 000 de vagoane! Descoperim un palat subteran împodobit cu zeci de stalagmite strălucitoare. Lumina lămpilor de carbid ne arată transparența și frumusețea lor. Coloane de gheață sprijină parcă bolta înaltă a sălii.

Stalagmite de gheață

Avenul de la intrare, sala mare și palatul subteran formează zona turistică, vizitată anual de mii de excursioniști. Restul peșterii este rezervația științifică. Să vedem ce ne ascunde această rezervație.

La nivelul sălii mari se deschid în jurul blocului de gheață cîteva goluri prin care se poate coborî în săli aflate mai în adîncuri. Coborîm cu atenție pe scările de frînghie. La capătul scărilor întîlnim din nou stalagmite de gheață. Sîntem la o adîncime de 100 de m sub pămînt; din această cauză temperatura se ridică la peste 0°C, iar gheața se împuținează, făcînd loc, în cele din urmă, formațiunilor stalagmitice de calcar cristalizat. Ultimele săli din fundul peșterii ne duc într-o tainică pădure împietrită: podeaua, pereții și tavanul sînt împodobiți cu sute de stalactite, stalagmite, perle de cavernă, draperii, coralite, clusterite etc. Toate acestea au crescut în sute de ani prin hărnicia picăturilor de apă ce conțineau în ele calcarul dizolvat. Dar să nu ne întoarcem la suprafață pînă cînd nu aflăm și taina nașterii ghețarului.

In „Sala mare" a ghețarului de la Scărișoara

CUM S-A NĂSCUT GHEȚARUL DE LA SCĂRIȘOARA?

Peșterile se formează în calcare deoarece această rocă este solubilă în apele încărcate cu bioxid de carbon[1]. Datorită acestei proprietăți a calcarului, apele de la suprafață reușesc să-și croiască drumuri subterane dînd naștere în cele din urmă peșterilor. Marele nostru savant Emil Racoviță, **întemeietorul primului Institut de speologie din lume (Cluj — 1920)**, a stabilit că gura superioară a avenului a fost cîndva înghițitoarea unui pîrîu de suprafață, adică un ponor. Furia apelor, adunate în sute și sute de ani, a dat naștere golurilor din peștera de astăzi. În vremuri geologice, cînd Carpații erau acoperiți cu gheață, peștera de la Scărișoara s-a transformat într-un **ghețar.** Avenul peșterii a fost întotdeauna un loc de pătrundere a aerului rece în peșteră. Aerul cald din fundul peșterii, mai ușor decît cel rece, părăsește peștera tot prin gura avenului. Prin această ventilație permanentă se menține în ghețar frigul necesar pentru conservarea și producerea gheții. Blocul se topește ușor la fund din pricina propriei greutăți, în schimb, iarna, aerul rece, ploaia și zăpada refac volumul gheții.

TRĂIESC VIEȚUITOARE ÎN GHEȚAR?

În peșteri este frig, întuneric, umezeală și lipsă de resurse alimentare. Totuși ele sînt populate de animale cavernicole: specii plăpînde de **insecte, viermi, răcușori etc.**, toate sînt adaptate la condițiile vitrege din peșteră. Lipsa luminii le-a decolorat, văzul a fost înlocuit cu pipăitul, iar tubul digestiv s-a redus la forma cea mai simplă.

UN MONUMENT AL NATURII

Frumusețea peșterii, măreția uriașei cantități de gheață, șirul fără de sfîrșit al formațiunilor stalagmitice, viețuitoarele cavernicole, fosilele descoperite aci, toate acestea au determinat ca ghețarul să fie considerat drept Monument al naturii și să fie ocrotit prin lege. Acest laborator natural speologic, splendid lăcaș de încîntare al miilor de turiști care vizitează peștera, se păstrează cu sfințenie și pentru cei ce o vor cerceta în urma noastră. Aci s-a turnat filmul romînesc documentar în culori **„Farmecul adîncurilor"** care a fost distins cu premii internaționale în U.R.S.S. și R. D. Germană.

IOSIF VIEHMANN
cercetător principal al Institutului de Speologie „E. Racoviță", Cluj

[1]) apa împreună cu bioxidul de carbon dă naștere acidului carbonic, care determină dizolvarea calcarului.

FILATELIE

În curînd va fi pusă în vînzare o nouă emisiune de mărci poștale reprezentînd păsările de rasă cuprinzînd 8 valori: 20 de bani — pui de găină; 30 de bani — găină Rhode-Island; 40 de bani — gîscă; 55 de bani — cocoș Leghorn; 70 de bani — rață; 1 leu — cocoș Plymouth; 1,35 de lei — curcan rasă bronzată; 3,20 lei — găină gît golaș de Transilvania.

Trei plicuri „prima zi" ale acestei emisiuni au fost puse în vînzare pe ziua de 25 mai a.c.

Cum ne pregătim pentru drumeție

Drumeția, excursiile, vizitele și turismul constituie un bun mijloc, pentru pionieri, de a cunoaște realizările regimului democrat-popular, frumusețile și bogățiile patriei noastre.

Drumeția se organizează pe jos, pe o perioadă de timp mai scurtă sau mai lungă, în funcție de vîrsta copiilor. Alături de pregătirea acestora cu problemele itinerarului, un loc important îl ocupă pregătirea hranei și a echipamentului.

Echipamentul poate fi individual sau colectiv; primul se compune din: costumul de pionier, ghete de baschet, ciorapi buni pentru a nu vătăma piciorul, un pulover mai gros, haină de vînt sau de ploaie, bască, basma, pijama, prosop, săpun, pastă de dinți; apoi un rucsac care trebuie să fie confecționat potrivit staturii copiilor. Echipamentul colectiv va avea în plus, față de cel individual, o goarnă, o busolă, un ceas, o trusă medicală, o hartă cu itinerarul, un caiet și creion, șah, mapă pentru ierbar, ață, ace, nasturi.

În ceea ce privește hrana, poate consta din următoarele:

Pentru un timp scurt, de 2—3 zile, se pot lua: șnițele, șuncă de Praga, mușchi țigănesc, cașcaval, brînză desărată, conserve de pește cu legume, conserve de legume cu carne de vacă, ouă fierte moi, legume proaspete și fructe.

Pentru un timp mai îndelungat, de 15—20 de zile, cutii cu conserve de legume, carne de vită în suc propriu pe care le putem combina preparînd o masă caldă, biscuiți, cozonac, prăjituri fără cremă, lămîi, portocale, ciocolată, zahăr cubic care este socotit furnizor de energie, diferite sucuri din fructe.

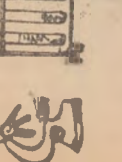
Vor fi evitate complet salamurile, cărnurile grase, alimentele sărate, conservele de pește.

Grija micului turist este de a nu-și uita vesela, care se compune din: farfurie, o cană, un bidon pentru apă, tacîm (lingură, furculiță, cuțit), de asemenea, un cuțit pentru conserve și șervețele de masă.

Această mică veselă va fi din material plastic sau aluminiu, pentru a fi ușor transportată.

Alimentele vor fi împachetate în celofan și așezate în rucsac, cele mai tari dedesubt, iar celelalte deasupra. Este recomandat ca acestea să fie consumate cît mai asortat, începînd cu cele expuse mai ușor alterării.

prof. MARIA BUIA
Palatul pionierilor, București

FRUNTAŞI LA ÎNVĂŢĂTURĂ ŞI ÎN ACTIVITATEA PIONIEREASCĂ

Vaida Ovidiu, cl. a VI-a A, Şc. de 8 ani nr. 1-Dej, regiunea Cluj.

Mincu Nicolae, cl. a VI-a C, Şc. de 8 ani nr. 1-Rm. Vîlcea.

Cristea Marilena, cl. a IV-a B, Şc. de 8 ani nr. 2-Tr. Severin.

Pavel Mihai, cl. a IV-a, Şc. de 8 ani nr. 1-Sihla, Cîmpulung Moldovenesc.

Ştefanovici Zoranca, cl. a V-a, Şc. de 8 ani, comuna Belobresca, regiunea Banat.

Borenştein Peter, cl. a V-a B, Şc. de 8 ani Oraşul Victoria.

Udrişte Mariana, cl. a V-a, Şc. de 8 ani comuna Vrăneşti-Văleni, raionul Piteşti.

Tăuşanu Florentina, cl. a VI-a, Şc. de 8 ani nr. 170-Bucureşti.

Iacob Sergiu, cl. a VI-a, Şc. de 8 ani comuna Moţăţei, raionul Calafat.

Marinescu Georgeta, cl. a VI-a, Şc. de 8 ani comuna Hrip, regiunea Maramureş.

Gangu Magdalena, cl. a VII-a, Şc. de 8 ani comuna Ruşavăţ, raionul Cislău.

Socol Cornena, cl. a VII-a, Şc. de 8 ani nr. 4-Oradea.

O tînără atletă

Sîntem în tribunele Stadionului Republicii. Ioan Söter, antrenorul Iolandei Balaş (recordmana la săritura în înălţime), priveşte emoţionat concursul de săritură în înălţime.

— Ştacheta se află la 1,48 m — se aude la megafon vocea crainicului.

Söter ne arată o fată înaltă, în tricou galben.

— Iat-o, eu cred că va fi urmaşa Iolandei...

Ne uităm întrebători la Söter. „Da, da — îşi întăreşte spusele specialistul. Balea Niculina are calităţi cu care puţine fete sînt dotate..."

După concurs am stat de vorbă cu tînăra atletă. Iată cîteva date despre ea: s-a născut în 1947 şi este elevă în clasa a VII-a la Şcoala medie nr. 6 din Braşov. Practică sportul de doi ani. Anul trecut a sărit 1,53 m, iar în primăvara aceasta a trecut peste ştacheta înălţată la 1,50 m. Este interesant să amintim că la vîrsta de 15 ani, Iolanda Balaş a sărit cu 10 centimetri mai puţin decît Balea Niculina.

Dacă Söter are dreptate, rămîne s-o dovedească Balea Niculina, prin perseverenţă, pregătire serioasă şi, fireşte, prin numărul tot mai mare de centimetri la care va reuşi să ridice ştacheta.

I. KINCSES

CONCURSUL DE FOTOGRAFII ORGANIZAT ÎN CINSTEA ZILEI DE 1 IUNIE

La concursul nostru de fotografii organizat în cinstea zilei de 1 Iunie au sosit sute de fotografii din toată ţara. Rezultatele concursului se vor publica în „Scînteia pionierului" din 12 iunie a.c.

„La cercul de telecomunicaţii" fotografie executată la cercul foto de la Palatul pionierilor din Bucureşti.

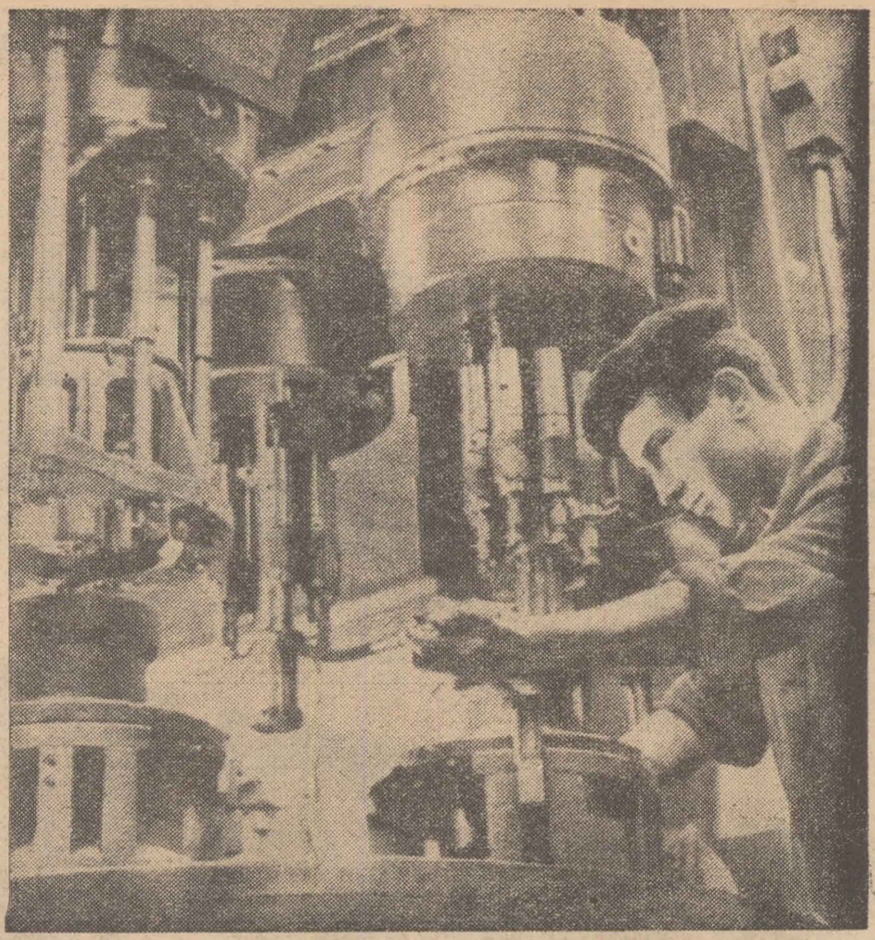
„Controlul arăturilor" fotografie executată la cercul foto de la Casa pionierilor din Fălticeni.

„Salut voios de pionier" fotografie executată la cercul foto de la Casa pionierilor din Tg. Mureş.

O ÎNTÎLNIRE

Reportaj

Constructorii de autocamioane braşoveni au la îndemînă maşini moderne, la nivelul celei mai înalte tehnici.

Cînd sosi dimineaţa la uzină, maistrul se afla în secţie, în mijlocul oamenilor din noul schimb. Pavel se duse şi el la vestiar, să-şi îmbrace halatul albastru. Poate i se păru — dar maistrul îi zîmbise într-un anumit fel, parcă ar fi vrut să-i spună ceva.

Cu mersul lui domol, bătrînul se strecura acum printre maşinile moderne, pe sub podul rulant ce luneca pe deasupra capetelor, ducînd la îndemîna constructorilor piese noi-nouţe, necesare montajului autocamioanelor. Mergea de la o echipă la alta, dădea cîte un sfat, se interesa ca totul să se desfăşoare bine. Se opri apoi între cei din echipa lui Pavel Olah.

— Cum merge, Pavele? — spuse, de data aceasta mai mult aşa, ca să înceapă vorba. Pavel era doar unul dintre cei mai buni muncitori din secţie. Oamenii din echipa lui — tot unul şi unul!

— Bine, — răspunse şeful de echipă, oprindu-se o clipă din lucru şi rămînînd cu aparatul de fixat piuliţe, în mînă.

— De mîine, o să lucrezi în altă parte, — adăugă maistrul.

— Cum adică? — întrebă Pavel.

— Da. O să-ţi iei şi cîţiva oameni din echipă. Mergi la Timişoara, la o autobază. Ne-au rugat cei de-acolo să le montăm nişte piese, să le trimitem oameni buni, cu experienţă...

Lui Pavel îi venea greu să se despartă de uzină. Aici, la „Steagul Roşu", la Braşov, se lucrează autocamioane noi. Ţi-e mai mare dragul să le vezi împlinindu-se sub ochii tăi, să le urmăreşti cum pornesc pe poartă, puternice, vopsite în culori proaspete, scînteietoare... Se consolă însă repede — era vorba doar numai de cîtva timp!

A doua zi, aşa cum fusese hotărît, Pavel, Grigore Rîhăreanu şi alţi cîţiva muncitori din uzină se aflau împreună în acelaşi compartiment, într-un accelerat de Timişoara.

Nu după mult timp, se prezentară la autobază. Acolo, ca la orice autobază, maşini felurite — unele mai noi, altele cu un stagiu mai îndelungat.

Pe poartă, tocmai sosea din cursă un autocamion. Şoferul, aflînd cine sînt cei care veniseră să-i ajute, li se adresă cu emoţie, vădit bucuros de întîlnire.

— De mulţi ani lucrez pe maşina asta, dar nu m-a lăsat niciodată în pană. Bine au lucrat-o oamenii voştri, merită toată lauda!

Pavel se apropie de autocamion. Mai mult din instinct, cercetă capota cu privirea: nu cumva!... Se aplecă dedesubt şi se uită la numărul imprimat pe şasiu! La maşina aceasta, lucrase chiar el, cu cei din echipă!

O privi din nou cu atenţie, trecu din nou degetele peste capotă, o mîngîie cu palma aspră. Îl cuprinse un sentiment de bucurie şi mîndrie, era fericit.

Căci nu-i puţin lucru să ştii că ceea ce faci tu cu palmele tale e lucru durabil, nu-i puţin lucru să fii un bun constructor de autocamioane!

AL. DINU IFRIM

PREZENŢE ROMÎNEŞTI PESTE HOTARE

Filarmonica bucureşteană aplaudată în Austria

În cadrul festivalului „Săptămînile festive ale Vienei", Filarmonica bucureşteană „George Enescu" a întreprins un turneu în Austria. Concertele Filarmonicii noastre se bucură de un succes deosebit în rîndurile iubitorilor muzicii din Austria.

Seară închinată păpuşarilor romîni

Săptămîna trecută a avut loc la Londra o seară închinată Teatrului de păpuşi romînesc, cu care prilej s-a vorbit pe larg despre dezvoltarea şi realizările teatrelor de păpuşi din ţara noastră. În încheierea festivităţii au fost prezentate filmele romîneşti: „Festivalul internaţional al teatrelor de păpuşi", „Punguţa cu doi bani", „Metamorfoze" şi „Ancora".

Elogii aduse teatrului romînesc în Uruguay

În capitala Uruguayului, Montevideo, s-a deschis o expoziţie de scenografie şi artă teatrală romînească. Expoziţia trezeşte un interes deosebit în rîndul vizitatorilor. La aceasta contribuie şi elogiile pe care ziarele, radioul, televiziunea le-a adus realizărilor teatrului din R. P. Romînă.

Piesa „O scrisoare pierdută" în Turcia

La 13 mai teatrul „Arena" din Istambul a plecat într-un turneu prin mai multe oraşe din Turcia, în cadrul căruia prezintă mai multe spectacole cu piesa „O scrisoare pierdută", de I. L. Caragiale. Reprezentaţiile ce au avut loc deja la Ankara cu piesa marelui dramaturg romîn, au fost mult apreciate şi aplaudate de public.

PENTRU voi COPII

Ce e nou la fabrica de mase plastice

Vara, anotimpul cu soare şi lumină abundentă, a sosit! Şi o dată cu ea îşi anunţă sosirea şi mult aşteptata vacanţă de vară!

Cum e şi firesc, emoţia nu-i mică!... Ai adunat cu răbdare şi migală un an întreg, săptămînă de săptămînă, cunoştinţe bogate, din cuvîntul profesorilor şi din slova cărţilor; ore în şir ai rămas aplecat cu străduinţă asupra microscopului sau eprubetei din laborator, desluşind taine nebănuite, cucerind încă o treaptă pentru viitoarea profesie.

Şi iată că la capăt de drum te întîmpină binemeritata vacanţă!

Părinţii şi fraţii mai mari, oamenii din fabrici şi de pe ogoare, s-au gîndit cu toţii la tine, au făcut totul ca zilele de vară să-ţi fie cît mai plăcute.

La vacanţa voastră s-au gîndit şi muncitorii de la Fabrica de mase plastice „BUCUREŞTI", pe care am vizitat-o zilele acestea. Ce au pregătit ei pentru sezonul de vară?

Să păşim împreună în fabrică...

Peste tot — maşini automate şi semiautomate. Şi din pîntecul lor, ca dintr-un cal troian, iată, ies la iveală... lebede cu aripi albe, domoale, gata să lunece pe cristalul valurilor, căluşei cu gîturile încordate aşteptînd parcă să te arunci pe spatele lor şi să-ţi arăţi voinicia, broscuţe verzi ca iarba, foci polare cu mustăţile răsucite bătrîneşte... O întreagă zoologie!...

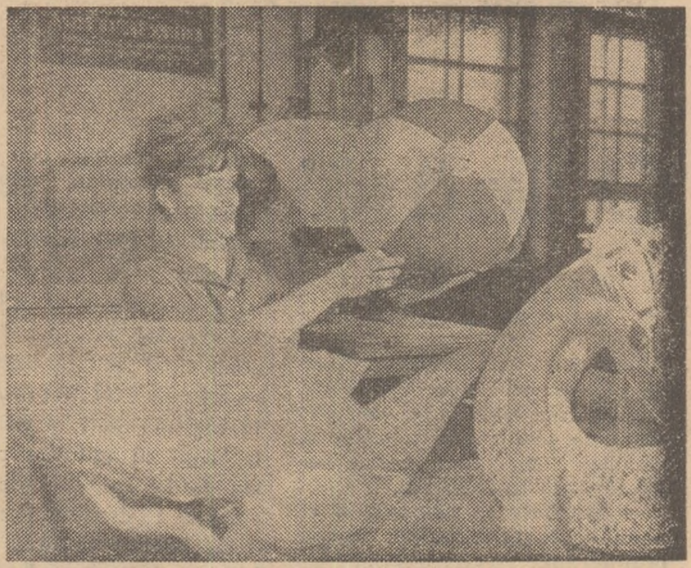
Steriana Gherdan, o tînără cu ochii jucăuşi, ne întîmpină la o maşină, zîmbind:

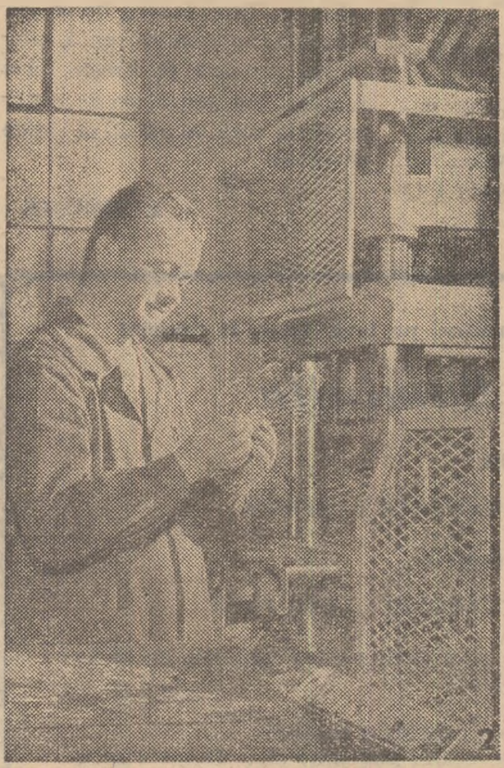
— Cred că o să le placă copiilor obiectele din mase plastice pe care le pregătim. Lebedele, căluşeii, focile... O armată întreagă o să-i întovărăşească în vara aceasta în jocurile lor, la ştrand sau la mare.

— Cam cîte? am întrebat.

— Aproape 60 000!

Fotoreportaj de AL. PROFIRIU şi GR. PREPELIŢĂ

1. Cîteva din frumoasele obiecte de ştrand pregătite pentru voi în vederea sezonului de vară.

2. La una din cele două maşini automate instalate de curînd în fabrică se lucrează rechizite şcolare...

PENTRU voi COPII

REDACŢIA şi ADMINISTRAŢIA Bucureşti, Piaţa „Scînteii", telefon 17 60 10, 17 60 20; Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii